

УДК 658.3

Моритко Г. – ст. гр. БМп-42

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

САМОМЕНЕДЖМЕНТ У СФЕРІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕДАГОГА

Науковий керівник: ст. викл. Юрик Н.Є.

Самоменеджмент - основа формування професійної майстерності педагога. Самоменеджмент об'єктивно властивий кожному з учасників навчально-виховного процесу як сфери їхньої спільної праці. У зв'язку з цим у структурі педагогічної діяльності обов'язковим є наявність комплексу дій її суб'єкта з управління собою - самоменеджмент, який є самостійним, завершеним і цілісним блоком.

Самоменеджмент у сфері професійної діяльності педагога є набіром управлінських впливів, спрямованих на себе як діяльним суб'єктом, з метою приведення своєї особистості у відповідний стан, необхідний для успішного здійснення педагогічної діяльності. Педагог, як реальний учасник і організатор навчально-пізнавального процесу, повинен постійно здійснювати функції гностичної, проектувальної, організаторської і комунікативної діяльності.

Сутність самоменеджменту на рівні гностичної діяльності педагога у ставленні до себе визначається як процес самопізнання і самосприймання ним своєї особистості як фахівця через "бачення", розуміння і прийняття свого професійного "Я" на індивідуальному, особистісному рівнях. Самоменеджмент на рівні проектувальної діяльності педагога стосовно нього самого реально здійснюється як єдність процесів самопрогнозування і самопрограмування. При цьому, означений феномен виявляється у процесі планування стратегій і тактики своєї поведінки. Сутність самоменеджменту на рівні організаторської діяльності педагога у сфері навчально-виховного процесу стосовно себе визначається як процес самоорганізації його зусиль, спрямований на практичну реалізацію окреслених перед собою цілей і завдань.

Самоменеджмент на рівні комунікативної діяльності педагога, спрямований на встановлення і підтримування як прямого, так і особливо зворотнього інформаційного зв'язку з самим собою, є процесом саморегуляції ним власної поведінки і дій на кожному з етапів навчально-виховного процесу. Саме тому виникає необхідність визначення діалектики взаємозв'язку педагогічного менеджменту і самоменеджменту, а також утворення на цій основі цілісної теорії педагогічної діяльності. У процесі підготовки майбутніх педагогів до виконання професійної ролі прослідковуються дві протилежні тенденції. Одна з них виявляється у прагненні дослідників розвивати інтелектуальну і комунікативну сфери професійного складу студентів шляхом посилення тренінгу їхніх практичних дій щодо володіння засобами і способами організації навчально-пізнавальної діяльності учнів. Інша тенденція, навпаки, відбиває прихильність дослідників до реалізації технології підготовки студентів, що сприяють збудженню їхніх потреб і здібностей щодо професійного самодослідження і саморозвитку. Це відбувається шляхом збільшення арсеналу засобів і методів навчання, зумовлених його диференціацією та індивідуалізацією.

Ми вважаємо, що визначені особливості щодо реалізації функцій самоменеджменту в сфері професійної діяльності педагога, а також закономірності їх становлення і розвитку є певним внеском в уточнення сутності механізму професіоналізації його особистості і розробку сучасної дидактичної концепції її формування та перспективно творчого зросту.